

Konventionens indhold.

Konventionens artikel 1 definerer begrebet den kontinentale sokkel som (a) havbunden og undergrunden i de undersøiske områder, som grænser op til kysten, men ligger uden for det ydre territorialfarvand indtil en dybde af 200 meter eller uden for denne grænse, så langt havdybden tillader udnyttelse af de pågældende områders naturforekomster, og (b) havbunden og undergrunden af tilsvarende undersøiske områder omkring øer.

Artikel 2 bestemmer, at kyststaten udøver højhedsretten over den kontinentale sokkel, for så vidt angår udforskning og udnyttelse af dens naturforekomster. Disse rettigheder er eksklusive i den forstand, at ingen uden kyststatens udtrykkelige samtykke er berettiget til at udforske eller udnytte den kontinentale sokkel. Kyststatens rettigheder er ikke betinget af okkupation eller af udtrykkelig erklæring.

Artikel 3 fastslår det princip, at kyststatens rettigheder over den kontinentale sokkel ikke påvirker den retlige stilling for havet over soklen som åbent hav og for luftrummet over dette hav.

Artikel 4 vedrører adgangen til udlægning og vedligeholdelse af kabler og rørledninger på den kontinentale sokkel.

Artikel 5 indeholder bestemmelser om, at udforskningen og udnyttelsen ikke på uberettiget måde må gribe forstyrrende ind i skibsfart og fiskeri eller i bevarelsen af havets levende rigdomskilder og ej heller føre til forstyrrende indgreb i forskning. Derimod er kyststaten berettiget til at opføre og vedligeholde installationer til udnyttelse af den kontinentale sokkels naturforekomster.

Artikel 6 indeholder bestemmelser om afgrænsningen af den kontinentale sokkel mellem nabostater og stater, der ligger over for hinanden. Grænsen fastsættes ved aftale og er i mangel heraf, medmindre særlige omstændigheder foreligger, midterlinjen mellem de pågældende landes basislinjer.

Ifølge artikel 7 indskrænker konventionens bestemmelser ikke kyststatens ret til ved tunnelgravning at udnytte undergrunden.